

Citește Meridianul și pe net la www.tvv.ro !

Prof. dr. Dumitru V. MARIN

Meridianul

Fondat în anul 1996

Singurul Grup de Presă
din județul Vaslui

marintvv@gmail.com
www.marindumitru.ro

www.tvv.ro
Tel 0744 231380

editorial

Iași-Vaslui-Bacău-Leova

marintvv@gmail.com ♦ secretcvint@yahoo.com ♦ Vaslui - 0235 361 236 ♦ Bârlad - 0235 419 494 ♦ Iași - 0744 231 380

Redacția Vaslui: str. Frunzelor nr. 2 ✉ Redacția Bârlad: str. Republicii 190 ✉ Redacția Iași: str. Cuza Vodă nr. 2

VINE, VINE...

Vine vacanța pentru elevi. Cu bucurii și plânsete dar care marchează o perioadă de eforturi intelectuale pentru elevi. Țin să atrag atenția că vacanța este de peste 2 luni pentru a se da posibilitatea regenerării materiei cenușii. Oboseala intelectuală este și la elevi și la profesori de aceea perioada este necesară pentru revenire la normal. Unii părinți fac greșeala enormă să-i pună la învățat în continuare pentru vreo admitere, o limbă străină sau vreun concurs, astfel că adolescenții nesimțind revigorarea lor mentală în toamnă vor fi mai oboșiți și performanța din anul viitor mai slabă. E drept că eu îmi reveneam cosind fânul, cărându-l, prășind, secerând și mă aflam cu o claie de păr pe cap la revenirea în școală unde parcă nu mai știam nimic. Acum este altă preocupare: frecatul telefoanelor, și nimeni în afară de părinți nu-i poate determina pe cei mici să renunțe la acest meșteșug de tâmpenie.

Stimați părinți, găsiți posibilitatea de a le odihni creierul copiilor.

Vine, vine... Guvernul Tomac. Acum câțiva ani când i-am luat un interviu mi s-a părut un tip echilibrat și inteligent acest nominalizat prim ministru. Mai are câteva zile până să-și prezinte echipa ministerială, dar după câte îl văd eu va rămâne doar cu încercarea. Bătălia cea mare este între Bolojan și Grindeanu, ceilalți agitându-se pe margine. Așa cum este înfățișat George Simion nu pare a fi în cărți în nici un fel de aceea bate toba alegerilor anticipate. Cum s-ar zice alte cheltuieli pentru alte personaje. Nu ne-au sărăcit îndeostul atâtea rânduri de alegeri în 2024-2025? Revenind la Eugen Tomac cred că este o ofertă bună pentru popor dar pastramagii parlamentari vor înțelege asta?

Vine, vine, vine... vacanța parlamentară. Ce n-au muncit ei până acum, că și-au bătut joc de țară, dar ce afaceri vor face ei tocmai în această vacanță. Mai slabi parlamentari pentru Vaslui n-au existat niciodată.

Mai vine... vacanța judecătorească. Șiăștia din justiție sunt tare „obosiți”, săracii foarte bogați. Din nou pot constata trăind cele trei perioade: capitalistă, socialistă, capitalistă, că mai comozi ca acum în justiție n-au existat niciodată.

Or mai fi venind numeroase alte nenorociri peste neamul ăsta asupra căruia planează umbra războaielor, vitregia vremurilor și... prostia omenească..

Avem... tot viitorul în față.

Stimate Domnule

Prof. dr. Dumitru V. Marin,

am primit cu mare bucurie Meridianul nr. 1 / 2026, intrat în cel de al 11-lea an al apariției!

Bucuria mi-a fost dublată, ba chiar și mai mult, de faptul că, în ciuda unor situații potrivnice cu care vă confrunțați, spre regretul nostru, de ceva vreme, Dumitru V. Marin merge înainte, fiind liderul cultural și spiritual al Vasluiului, al țării întregi, cu largi ecouri reverberate peste meridianele mapamondului.

La Mulți Ani înainte, cu sănătate și optimism, puși ca întotdeauna la temelie culturii vasluiene și românești!

Personal, mă pregătesc pentru cea de a 85-a aniversare a Dv. la care, mă rog la Dumnezeu, să vă pot fi și de astă dată alături.

Cu prețuire, M. Caba

Cuprins:

/Ora de istorie pag. 2

/Cronica săptămânii pag. 5

/Cultură-Umor pag. 8

/Colțul de poezie pag. 10

/Publicitate pag. 11

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

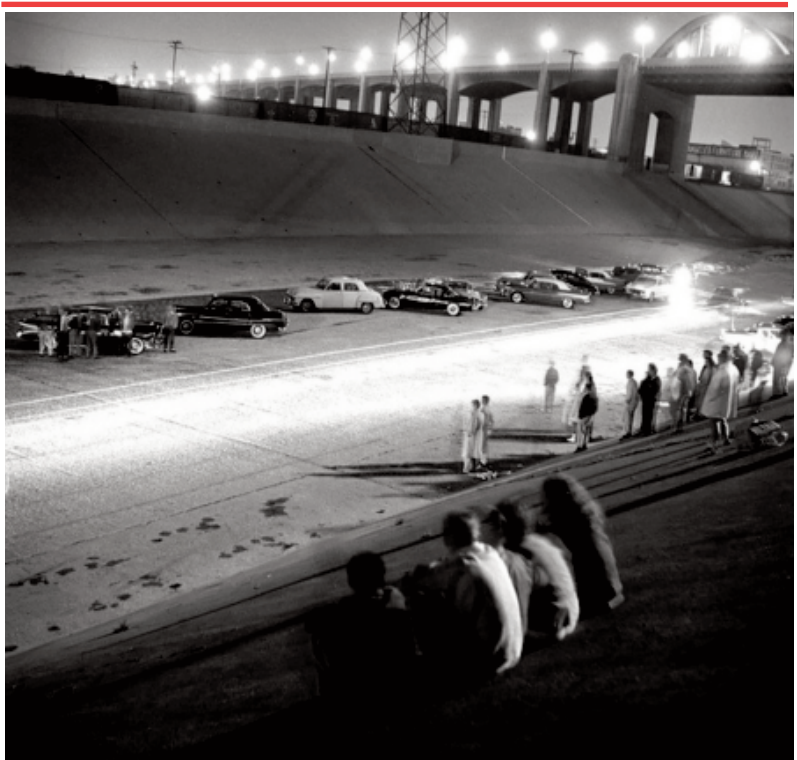
ora de istorie

ISTORIA ÎN IMAGINI

Varză, cartofi și plăcinte: Cina de Crăciun în timpul Marii Crize Economice - 1936.

(sursa foto: Quora.com)

Raliul de sâmbătă seara, L.A., 1957

(sursa foto: Snapshot of History)

În căutarea unui job: drumul spre LA, California 1937

(sursa foto: Dorothea Lange)

Nicolae Iorga – eruditul care a modelat cultura română modernă

Una dintre cele mai controversate dimensiuni ale personalității sale a fost antisemitismul prezent în unele articole și discursuri din primele decenii ale secolului XX. A promovat, în anumite perioade, idei xenofobe specifice climatului politic european al epocii, susținând că influența economică și culturală a comunității evreiești era prea mare în raport cu interesele naționale românești. Totuși, pozițiile sale au avut un caracter fluctuant și contradictoriu. Nu a susținut teoriile rasiale radicale și, mai ales în perioada ascensiunii fascismului, s-a distanțat de violența extremistă și a condamnat excesele Mișcării Legionare.

A fost un orator reductabil și o prezență influentă în viața politică românească. Parlamentar, ministru, președinte al Camerei Deputaților și al Senatului, Nicolae Iorga a ocupat între 1931 și 1932 funcția de prim-ministru al României, într-o perioadă marcată de efectele Marii Crize Economice. Guvernul său a încercat reducerea deficitului bugetar, reorganizarea administrației și susținerea agriculturii, însă măsurile adoptate au provocat numeroase nemulțumiri sociale.

În plan politic, a susținut un naționalism conservator și tradiționalist, criticând liberalismul excesiv și imitarea superficială a modelelor occidentale. Apropiat, în multe privințe, de concepția „formelor fără fond” formulată de Titu Maiorescu, el considera că modernizarea României trebuia realizată organic, fără abandonarea tradițiilor naționale.

După Primul Război Mondial a devenit un susținător ferm al României Mari și al integrității teritoriale a statului român, avertizând în anii '30 asupra pericolului reprezentat de Adolf Hitler și de revizionismul ungar.

Relația sa cu Garda de Fier a fost profund conflictuală. Deși împărtășea unele idei naționaliste, respingea radicalismul și violența Mișcării Legionare. În anul 1938, din postura de consilier regal, a sprijinit măsurile îndreptate împotriva activității Gărzii de Fier, iar conflictul cu Corneliu Zelea Codreanu s-a amplificat după procesul intentat liderului legionar pentru calomnie. După uciderea lui Codreanu de către autorități, legionarii l-au considerat pe Iorga unul dintre principalii responsabili morali.

Anul 1940 a adus una dintre cele mai dramatice perioade din istoria României. Cedările teritoriale și prăbușirea regimului lui Carol al II-lea au creat un climat de violență și instabilitate politică. Nicolae Iorga s-a opus cedărilor teritoriale și a rămas una dintre puținele voci publice independente. După instaurarea Statului Național-Legionar, a devenit ținta directă a extremiștilor. În noaptea de 27 noiembrie 1940 a fost răpit de un comando legionar și asasinat în apropierea localității Strejnicu. Moartea sa a provocat un puternic ecou internațional. Istoricul francez Henri Focillon îl descria drept „una dintre personalitățile legendare plantate pentru eternitate în pământul unei țări și în istoria inteligenței umane”.

Dincolo de controversele politice și de contradicțiile unei personalități complexe, Nicolae Iorga rămâne una dintre figurile majore ale culturii române. Prin activitatea sa de istoric, profesor, publicist și om de cultură, a contribuit semnificativ la dezvoltarea istoriografiei românești și la consolidarea interesului pentru istoria și identitatea românilor. Prin înființarea Institutului pentru Studiul Europei Sud-Orientale (1914), care a stat la baza actualului Institut de Studii Sud-Est Europene, savantul a contribuit la consolidarea unui cadru instituțional durabil, menit să continue și să dezvolte direcțiile de cercetare pe care le-a promovat.

Pentru Iorga, trecutul nu reprezenta doar o disciplină academică, ci și un instrument esențial pentru înțelegerea prezentului și orientarea vieții publice. Definind istoria drept „acea expunere a faptelor, oricare ar fi natura lor, prin care s-a manifestat, indiferent de timp și de loc, activitatea omenirii”, el sublinia importanța cunoașterii trecutului în înțelegerea societății și a condiției umane.

Prin cercetările sale și influența exercitată asupra vieții intelectuale românești, Iorga a avut un impact care depășește cu mult epoca în care a trăit. Moștenirea lăsată în urmă — vastitatea operei sale și instituțiile pe care le-a creat — îi asigură un loc esențial atât în memoria culturală a României, cât și în istoriografia europeană.

Bibliotecar, Luciana Macovei

Bibliografie: Nicolae Iorga: *O viață pentru neamul românesc*. Petre Țurlea. București: Pro Historia, 2001. Nicolae Iorga. *Pamfil Șeicaru*. București: Clio, 1990. Nicolae Iorga. *Barbu Theodorescu*. București: Editura Ion Creangă, 1978. *Amintiri despre Iorga. Vol. 1. Antologie și prefață de Ion Popescu-Sireteanu. Iași: Junimea, 1980.*

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

... 3 proprietăți vasluiene:

- **Dimitrie Cantemir** cu care se împăunează istoria locală;

- **Constantin Tănase** care nu e tatăl Festivalului Umorului (pe care l-am făcut noi), ci, un mare artist bucureștean. Teatrul de revistă i-a datorat multe trepte în evoluție. Emblemă de răs... care nu ne face de răs.

- **DVMarin**, cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile.

Dimitrie Cantemir a crescut la Constantinopol și a migrat în Rusia; Născut într-o comună, **Constantin Tănase** a înnobilit capitala și țara cu ta-lentul său. **Dumitru Marin** cel mai important reprezentant cultural din ultimii 53 de ani, s-a născut la Giurgioana-Bacău, dar opera lui a ajuns în 32 de țări, singurul care a muncit în și pentru Vaslui.

Și alții care-s mai reprezentativi, tot adoptați sunt.

Mândria vasluienilor pare destul de feștelită!!!

Dumitru V. Marin

În ziarul Meridianul a început publicarea în serial a noului volum „Cotitura... de la Cotul Donului” de prof. dr. Dumitru V. Marin

**COTITURA...
DE LA COTUL DONULUI
(sau, locul de unde a început schimbarea lumii)
Război - dragoste – tragedie – istorie - viață
Timpuri în momente alternative**

(continuare din numărul trecut)

Gabriela Vasilescu

- „Procesul Marii Trădări Naționale” - „Procesul” și sentința

Ele fiind în final, singurele în măsură să judece. Nu putem însă trece cu vederea, atunci când Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, a declarat recurs în anulare împotriva unor hotărâri prin care au fost condamnate opt persoane ce au făcut parte din guvernul condus de Ion Antonescu, ecourile nu au fost tocmai favorabile. Astfel, sub presiunea unei scrisori semnate de doi politicieni americani (Christopher Smith și Alfonso D'Amato - n.n.I.M.), recursul în anulare nu a mai fost atacat. Cu alte cuvinte, ieri Moscova, astăzi Washingtonul. Și astfel, „Istoria se repetă, acest lucru este unul din defectele ei.” Corect ar fi însă, ca fiecare națiune să aibă dreptul să-și judece singură eroii. După modul în care aceștia au slujit interesele ei. Iar fiecare popor, ar trebui să aibă grijă, ca judecata față de propriii eroi să nu-i fie impusă din afară, de altcineva, străin de interesele sale. Fiindcă - după cum afirma într-un articol istoric Florin Constantiniu - „La urma urmei, și românii, dar și alte popoare din Europa de Est, incluse în sfera de hegemonie a Moscovei, ar putea trimite scrisori liderilor americani și britanici pentru a le cere să condamne cele două monumente de ipocrizie care au fost Roosevelt și Churchill”[15].

Toate dovezile conduc la concluzia că procesul intentat lui Ion Antonescu și miniștrilor săi, a fost unul politic. Judecarea și condamnarea persoanelor implicate în conducerea statului român până la 23 august 1944, fiind în fapt un act stabilit și impus de sovietici, însă înfăptuit cu largul concurs al autorităților române. [...] Care a fost cea mai gravă crimă de război și totodată de trădare a intereselor poporului român, considerată desigur de către „Tribunalul Poporului”? Ei bine, „Războiul anti-sovietic”. Bineînțeles că s-a „uitat” să se precizeze cu acea ocazie, faptul că în vara anului 1940 Uniunea Sovietică a fost cea care a atacat și cucerit o parte din teritoriul național ce aparținea României.

După cum reiese, din simpla cercetare a documentelor de arhivă, intrarea țării noastre în război, nu a fost gândită și dorită doar de Ion Antonescu, ci și de cel ce a fost atunci regele Mihai (care i-a înaintat lui Ion Antonescu o scrisoare de mulțumire în care nota: „În clipa când trupele noastre trec Prutul și Codrii Bucovinei pentru a reîntregi sfânta Țară a Moldovei lui Ștefan cel Mare, gândul meu se îndreaptă către dumneavoastră, domnule general, și către ostașii țării. Vă sunt recunoscător domnule general, pentru că numai prin muncă, tărie și stăruință a domniei voastre, Neamul întreg și cu mine trăim bucuria zilelor de glorie străbună, iar ostașilor noștri bravi le urez sănătate și putere ca să statornicească pentru veșnicie, dreptele granițe ale Neamului”. O poziție asemănătoare au avut-o și alți reprezentanți ai forțelor politice interne. Ceea ce înseamnă că, la 22 iunie 1941, nu generalul Ion Antonescu a târât țara în război alături de Germania, ci întreaga Națiune a dorit acest război și și-au arătat asentimentul față de această acțiune, pentru că acel război era dus pentru eliberarea teritoriilor naționale. Pe parcurs însă, odată cu apariția eșecurilor pe Frontul de Est (alături de Germania), disensiunile s-au accentuat. Totuși, în Procesul Marii Trădări Naționale, doar Ion Antonescu a fost condamnat la moarte, nu și liderii politici.

[...] ne aflăm din nou în fața unei dileme, după

cum notează Traian Golea în „Regizarea unei condamnări a poporului român”. Pentru că, „Dacă Ion Antonescu este acuzat de a fi fost «fascist» și «criminal de război» numai pentru că s-a aliat cu Germania lui Hitler în războiul pentru recucerirea Basarabiei, atunci și Roosevelt și Churchill pot fi acuzați că ar fi comuniști pentru că s-au aliat cu dictatorul Stalin și cu regimul său comunist împotriva lumii libere și creștine”[16]. În Justiție, „un act de acuzare, oricât de bine ar fi ticluit, nu constituie o probă”[17]. Cu toate acestea însă, Ion Antonescu a fost condamnat la 20 de ani temniță grea, pentru regimul inuman acordat prizonierilor și ostaticilor de război. „Probabil «tratamentul inuman» a constat în neacordarea prizonierilor sovietici decât a unor norme de hranire egale cu ale soldatului român”[18].

Recitind interogatoriile stenografiate ale acuzaților, atrage atenția faptul că la toate întrebările adresate de președintele completului de judecată, cât și de „acuzatorii publici”, toți au răspuns cu demnitate. Deseori aceste răspunsuri nu au putut fi combătute. Și vă asigurăm că s-au încercat toate metodele. Fiindcă, „Exasperați de lipsa de eficiență a interogatoriilor - după cum notează Ioan Dan (fost Procuror general al României), în cartea sa „Procesul” Mareșalului Ion Antonescu - „acuzatorii publici recurgeau la fel de fel de întrebări care se doreau a fi încuetoare, dar care, eșuau la fel ca și celelalte”[19]. „Ca exemplu, am ales poziția acuzațurii publice Ion Stoican. Acesta, după 56 de întrebări adresate de președintele Mareșalului, a ținut să afle de ce Ion Antonescu a ajuns cu trupele până la Stalingrad. Răspunsul pe care l-a dat mareșalul Antonescu, ne scutește de orice comentariu: «Când o țară se găsește într-un război, armata acestei țări trebuie să meargă până în fundul pământului ca să câștige războiul. Este unul din principiile capitale care s-a aplicat de la romani până astăzi». »”. Acest răspuns, la fel ca și multe altele, a rămas fără replică. Totuși, sentința a fost implacabilă. Mareșalul Ion Antonescu a fost trimis în judecată, pentru că ar fi comis toate infracțiunile prevăzute în Legea 312/1945. și a fost condamnat de patru ori la 20 de ani temniță grea, de patru ori la muncă silnică pe viață și de șase ori la moarte.

Evenimentele și faptele din timpul procesului din mai 1946, intitulat Procesul Marii Trădări Naționale. „Un proces judiciar [...] care s-a desfășurat în condițiile unui total dispreț față de legi” și care, conform opiniei generalului Ioan Dan - „nu poate să rămână în istorie ca definitiv judecat”[20], mai ales că, prin intermediul justiției s-au declarat și judecat o serie de recursuri extraordinare, ajungându-se la achitarea unor persoane condamnate în anii anteriori. Este cazul lui Lucrețiu Pătrășcanu, Vasile Luca și mulți alții. S-ar putea replica aici că Mareșalul nu are nevoie să fie reabilitat. Se poate! Însă nu trebuie ignorat faptul că, în mai 1946, nu au fost judecați numai oamenii, a fost defăimat un regim întreg. Totodată, a fost atacat un principiu elementar al existenței fiecărui popor, acela al apărării pământului strămoșesc. După aprecierile judecătorilor de atunci, cel mai grav fapt comis de Mareșalul Ion Antonescu a fost acela că a avut tăria să afirme, că: „Prefer mai bine să mor în mocirlă în România Mare, decât în paradis în România mică”.

(continuare în numărul următor)

WWW.TVV.RO

apariții

tipografice...

Biblioteca Municipală "Mihai Ralea" Huși

DIPLOMĂ DE EXCELENȚĂ

se acordă

d-lui prof. dr. DUMITRU V. MARIN
pentru contribuția la dezvoltarea
vieții culturale și publicistice vasluiene.

aprilie 2021

Manager,
jr. Alina Cipriana Tudose

D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

MARATONUL PENTRU EDUCAȚIA ANTREPRENORIALĂ LA IAȘI

La "Ateneul Național" din Iași s-au întâlnit, în luna mai, delegațiile principalelor licee din județ, care au avut de prezentat propriile idei de afaceri. Nu în joacă, nu la modul simplist, idealist. Echipajele s-au pregătit cu proiecte unice care să atragă atenția Arenei Leilor, de pe scenă, adică Oamenilor care au reușit din punct de vedere social-financiar în Țara aceasta. Sub directa supraveghere și organizare CONAF (Confederația Națională pentru Antreprenorat Feminin), care militează pentru eficientizarea dialogului cu autoritățile și conlucrarea pentru elaburarea de politici publice care să conducă la creșterea economică sustenabilă, în parteneriat cu "Ministerul Educației și Cercetării" și „Inspectoratul Școlar” Iași, cei 300 elevi din sală au susținut 9 echipe cu 43 elevi care au pledat prin programe foarte bine puse la punct pentru propriile idei de afaceri printre care menționăm: Colegiul Economic și Administrativ Iași, Colegiul „Costache Negruzzi”, proiect coordonat de dna profesoară Luminița Adămuț. Colegiul Național "Garabet Ibrăileanu"- Proiectul Seek Digital SRL, coordonat de prof. Iuliana Constantiniu, și câștigătorii acestei ediții, cu elevii Georgiana Rusu, Adrian Ștefănescu, Robert Bajboi și Valentin Dogaru, elevi ai "Colegiului Tehnic de Căi ferate Unirea" Pașcani, coordonator prof. Iuliana Gordin. Ei vor fi prezenți în marea finală din București.

Menționăm și „BĂCĂNIA din sufetul mamelor”, locul al II lea, inițiativă cu impact social: produse naturale realizate în comunitate, tot același liceu. Meritau un premiu special, ca prezență, respectând ținuta tradițională și produsele prezentate!

Locul III revine Colegiului Național "Garabet Ibrăileanu"- o agenție de marketing pentru prezența companiilor on-line, coordonați de dna profesoara lu-

liana Constantiniu.

Echipele au primit bani, încurajări, felicitări!

Trebuie să luăm notițe toți cei care putem adera la cea mai mare entitate care susține și promovează antreprenoriatul românesc, cu 31 sucursale în România. Felicitări pentru atenția acordată educării tinerilor în spiritul inițiativelor valoroase, pentru parteneriatul cu Ministerul Educației și pentru MARATONUL prin toate județele țării, prezentând modele de afaceri de succes!

Teme abordate: Pactul pentru Tineri, Maratonul pentru Educație Antreprenorială, Turismul Românesc între impas și oportunitate. Mediul antreprenorial din fericire nu a cedat crizelor succesive financiare și golurilor legislative. Concluzia a fost că tinerii pot avea o capacitate de a transforma simple idei, vise în realitate iar firme cu experiență antreprenorială transformă experiența proprie în influență pentru generațiile viitorului, inițiative care ar merita mai mult promovate!

Consider că PRESA are un rol fundamental în această construcție! O Presă care intră în proiecte educaționale, sociale și economice devine parte din schimbare. România are nevoie de spații care crează direcție, nu doar audiență. (C.Chiriac)

Mulțumim și felicitări tuturor factorilor educaționali implicați!

Mulțumim CONAF - director Cristina Chiriac: Există momente în care o țară își vede viitorul mai clar decât în orice strategie, în orice raport sau discurs...la semifinala Maratonului pentru Educație!

La această semifinală reporterul a văzut și el un astfel de moment remarcabil, care va rămâne în sufletul celor 300 de elevi, din care, o parte, sigur, vor avea propriile inițiative de realizare în viață! **SUCCESE!**

Prof.dr. Luminița Cozmei

COMUNICAT DE PRESĂ

Academia SFR lansează concursul de scenarii pentru scurtmetraj

În perioada 5-9 august, la Iași, revine o nouă ediție de Academia SFR, proiect educațional dedicat tinerilor actori, organizat în cadrul festivalului Serile Filmului Românesc. Programul continuă să sprijine dezvoltarea noii generații de artiști și să creeze contexte reale de lucru între profesioniști ai industriei cinematografice și tineri aflați la început de drum.

În acest an, Academia SFR lansează un concurs de scenarii pentru scurtmetraj, adresat scenariștilor și creatorilor de povești care își doresc să își vadă proiectul transpus pe ecran.

Scenariul câștigător va primi premiul în valoare de 1000 de euro, oferit de Casa de Producție Kinotopia, iar filmul va fi produs și filmat la Iași. Producția va fi realizată cu o echipă de filmare profesionistă, iar distribuția va reuni actori consacrați și tineri actori participanți la Academia SFR.

Proiectul își propune să ofere o experiență completă de producție cinematografică, de la dezvoltarea scenariului până la realizarea efectivă a filmului, într-un cadru educațional și creativ.

Cerințe pentru scenariu

Scenariul trebuie să respecte următoarele condiții:

- să fie conceput astfel încât filmarea să poată fi realizată în maximum 4 zile;
- acțiunea trebuie să se desfășoare în locații din Iași;
- distribuția va include 3-4 actori debutanți și 3 actori consacrați;
- durata estimată a scurtmetrajului: 10-15 minute;
- să fie original și neprodus anterior.

Formatul aplicației

Dosarul de înscriere trebuie să conțină:

- scenariul scurtmetrajului, redactat în format standard;
- logline-ul proiectului (maximum 50 de cuvinte);
- un sinopsis al poveștii (maximum 200 de cuvinte);
- o scurtă biografie a autorului și date de contact.

Înscriere

Materialele trebuie trimise în format PDF la adresa de email: academiasfr@festivalsfr.ro.

Termen limită pentru înscriere: 28 iunie 2026.

Scenariul câștigător va fi anunțat înainte de începerea Academiei SFR, iar filmarea scurtmetrajului va avea loc pe durata desfășurării programului, la Iași, alături de echipă și de participanți.

Prin această inițiativă, Academia SFR își propune să susțină creativitatea tinerilor autori și să ofere o oportunitate concretă de producție pentru un proiect cinematografic original.

RESURSE ONLINE ACADEMIA SFR

Facebook: <https://www.facebook.com/academiasfr/>

Instagram: <https://www.instagram.com/academiasfr/>

Site: www.festivalsfr.ro

Horoscopul lunii

<p>Berbec (21 mar - 20 apr) În curând veți pleca în concediu dar studiați buletinele meteo.</p>	<p>Taur (21 apr - 21 mai) Veți câștiga niște bani și apar niște responsabilități...</p>	<p>Gemeni (22 mai - 21 iun) Vi se deschid noi oportunități în afaceri sau o promovare.</p>	<p>Rac (22 iun - 22 iul) În curând veți câștiga niște bani asta implică o muncă suplimentară.</p>	<p>Leu (23 iul - 22 aug) Veniți cu bateriile încărcate dar trebuie să vă menajați.</p>	<p>Fecioară (23 aug - 22 sept) Este bine să îți amintești cum ai depășit momentele grele.</p>
<p>Balanță (23 sept - 22 oct) Echilibrul interior te va ajuta în această lună să treci de probleme.</p>	<p>Scorpion (23 oct - 21 nov) Deși ai probleme financiare, familia te ajută. Unii prieteni nu prea.</p>	<p>Săgetător (22 nov - 20 dec) Ai căpătat un nou statut social, îți vei conduce viața cum dorești.</p>	<p>Capricorn (21 dec - 20 ian) Locul natal te cheamă dar viața este acolo unde ți-o faci.</p>	<p>Vărsător (21 ian.- 20 feb.) Trăiești făcând economii, cea mai grea este adaptarea.</p>	<p>Pești (21 feb. - 20 mart.) În fiecare an vara este anotimpul vacanțelor pe care le-ai așteptat.</p>

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

O ZI DE LUMINĂ CULTURALĂ LA BÂRLAD

Sub semnul artei, al poeziei și al sufletului românesc

Există zile care nu se măsoară în ore, ci în emoții. Zile care nu trec pur și simplu prin viața noastră, ci rămân adânc întipărite în memorie asemenea unor pagini de carte pe care sufletul le recitește mereu cu aceeași vibrație. O astfel de zi a fost sâmbătă, 6 iunie 2026, când municipiul Bârlad a devenit, pentru câteva ceasuri binecuvântate, capitala sensibilității artistice, a poeziei și a spiritului românesc autentic.

Într-o lume grăbită, în care valorile adevărate sunt adesea umbrite de superficialitate, evenimentul cultural desfășurat la Teatrul „Victor Ion Popa” a adus oamenilor ceea ce sufletul românesc caută neîncetat: frumusețe, emoție, lumină și speranță. A fost ziua în care distinsa Viorica Cîmpeanu Laurent și-a lansat cele șapte volume de poezie, într-un cadru festiv, încărcat de noblețe spirituală și de respect pentru cultură.

Încă de la primele ore, atmosfera avea ceva aparte. În jurul teatrului plutea emoția unui eveniment rar, iar oamenii veniți din toate colțurile țării purtau pe chip acea bucurie sinceră pe care numai întâlnirea cu arta adevărată o poate aduce. Scriitori, oameni de cultură, artiști, iubitori de literatură și spectatori veniți din dragoste pentru frumos au transformat sala într-un adevărat templu al spiritului românesc.

Sala Teatrului „Victor Ion Popa” părea că respiră odată cu emoțiile celor prezenți. Lumina discretă, eleganța decorului și liniștea plină de așteptare au pregătit momentul unei întâlniri speciale cu literatura și cu sufletul unei femei care și-a transformat viața într-o lecție de demnitate și creație.

Despre Viorica Cîmpeanu Laurent s-a vorbit nu doar ca despre o autoare talentată, ci ca despre o personalitate complexă, puternică și profund umană. Poet, eseist, prozator și jurnalist, om de cultură și de teatru, domnia sa reprezintă astăzi una dintre vocile importante ale Moldovei contemporane. Prin întreaga sa activitate artistică și culturală, Viorica Cîmpeanu Laurent a demonstrat că talentul autentic nu cunoaște granițe și că sufletul românesc poate străluci oriunde în lume.

Viața sa este ea însăși o poveste despre luptă, sacrificiu și izbândă. Plecată în Franța, departe de locurile natale, Viorica Cîmpeanu Laurent nu și-a uitat niciodată rădăcinile. Dimpotrivă, și-a purtat țara în suflet și în cuvânt, reușind să arate că românii adevărați pot cuceri respectul lumii prin inteligență, muncă, sensibilitate și credință în valorile lor.

Fiecare discurs rostit în cadrul lansării a fost încărcat de emoție și sinceritate. Cei care au luat cuvântul au vorbit despre omul din spatele cărților, despre puterea de a renaște prin artă, despre sensibilitatea unui creator care știe să transforme durerile vieții în lumină poetică. S-a vorbit despre curaj, despre destin și despre frumusețea unei misiuni culturale asumate cu demnitate.

Cele șapte volume lansate nu reprezintă doar simple cărți, ci adevărate fragmente de suflet. În paginile lor se regăsesc iubirea, dorul, exilul, speranța, zbulciumul și frumusețea unei vieți trăite cu intensitate. Poezia Vioricai Cîmpeanu Laurent are acea rară putere de a ajunge direct la inimă, fără artificii, prin sinceritate și sensibilitate autentică.

Publicul prezent a răsplătit întreaga manifestare cu ropote îndelungi de aplauze. Emoția se citea pe chipurile celor prezenți, iar mulți dintre spectatori aveau privirea aceea luminoasă pe care doar arta adevărată o poate trezi în om. A fost mai mult decât o simplă lansare de carte. A fost o întâlnire între suflete, între oameni care încă mai cred în puterea culturii de a înnobila lumea.

Dar magia zilei nu s-a încheiat odată cu lansarea volumelor. Începând cu ora 18:00, scena teatrului a prins din nou viață prin spectacolul „Excentricii”, un program artistic regizat chiar de către Viorica Cîmpeanu Laurent. Dacă în

prima parte a zilei publicul a fost purtat prin universul sensibil al poeziei, seara avea să aducă zâmbet, voie bună și bucuria teatrului autentic.

Piese „Văduva țăcănită”, „Charlie și Coco” și „Permisul de conducere” au oferit spectatorilor momente memorabile de comedie, construite cu inteligență artistică și naturalețe scenică. Publicul a râs, a aplaudat și s-a bucurat de fiecare replică și de fiecare moment interpretat cu talent și dăruire.

În rolurile principale, Viorica și Sergi au demonstrat nu doar talent actoricesc, ci și o extraordinară capacitate de a transmite emoție și energie publicului. Cei doi au creat o atmosferă caldă și plină de farmec, iar reacțiile spectatorilor au confirmat succesul unui spectacol realizat cu pasiune și profesionalism.

Momentele artistice au fost completate într-un mod splendid de recitalurile poetice susținute de Trandafir Sîmpetru, care a adus în fața publicului versuri de un rafinament aparte. Cu voce calmă și profundă, poetul a reușit să creeze momente de liniște interioară și pace, demonstrând încă o dată că poezia rămâne una dintre cele mai curate forme de dialog dintre oameni și suflet.

Alături de acesta a strălucit Beatrice Andreea Dumitriu, tână artistă cu o voce impresionantă, sensibilă și caldă, supranumită pe bună dreptate „fata cu voce de aur”. Interpretările sale au emoționat profund publicul, iar aplauzele primite au confirmat faptul că talentul autentic nu poate trece neobservat.

Este important de menționat că Beatrice Andreea Dumitriu face parte din trupa „Dacii liberi”, o formație artistică ce promovează valorile românești și spiritul autentic al neamului nostru. Cu siguranță, despre această tânără voce se va mai auzi în viitor, pentru că destinul adevăraților artiști este acela de a lumina inimile oamenilor.

Întreaga zi petrecută la Bârlad a fost o adevărată sărbătoare a culturii românești. A fost o zi în care poezia, teatrul, muzica și emoția s-au unit într-o armonie rar întâlnită. O zi în care oamenii au uitat, măcar pentru câteva ore, de grijile cotidiene și au redescoperit frumusețea artei și puterea ei de a apropia sufletele.

Într-o epocă în care lumea pare din ce în ce mai rece și mai grăbită, astfel de evenimente devin adevărate izvoare de lumină spirituală. Ele ne reamintesc cine suntem, ce valori avem și cât de important este să ne păstrăm identitatea culturală și dragostea pentru frumos.

Bârladul a trăit în acea zi sub semnul artei și al demnității românești. Iar cei care au fost prezenți vor purta mult timp în inimă emoția acestei întâlniri speciale cu poezia, teatrul și oamenii care încă mai cred în noblețea culturii.

A fost, fără îndoială, o zi a sufletului românesc. O zi a frumosului. O zi a luminii.

Trandafir Sîmpetru, Jurnalist

AUTORITATEA

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
AL REPUBLICII MOLDOVA
UNIVERSITATEA DE STAT DIN TIRASPOL

VICTORIA STRATAN

EVALUAREA
COMPETENȚELOR
ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

MONOGRAFIE

*Cu încredință
considerată, dlui
Prof. D. V. Colarum*
26.09.2024

CHIȘINĂU, 2022

AUTOGRAFELOR

**Pentru publicarea
materialelor
dumneavoastră în
ziar/revistă
materialele trebuie
să respecte
următoarele reguli:**

- **textul trebuie trimis în format Word, editabil**
- **numele fișierului Word trebuie bine să conțină și numele dumneavoastră,**
- **la fel și pozele - de preferat format jpg.**
- **materialele în format PDF vor fi publicate cu întârziere, este posibil să conțină greșeli de ortografie și punctuație.**
- **vă rugăm să trimiteți materialele în timp util ca să le putem selecta și prelucra.**

Vă dorim multă inspirație și putere de muncă.

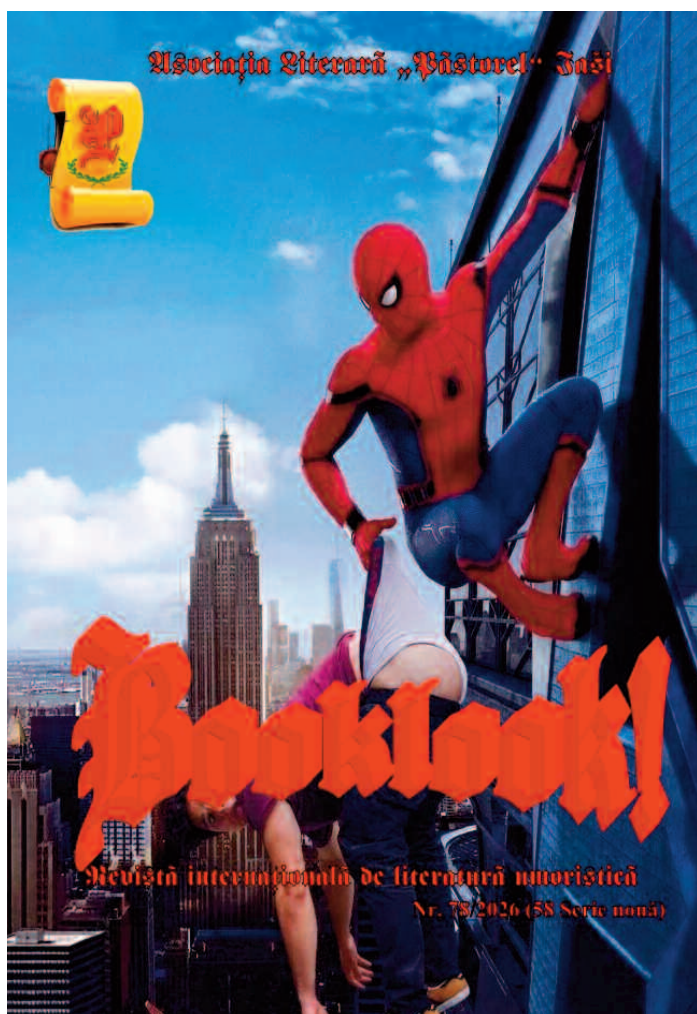
Cu drag, redacția.

Joi, 26 septembrie 1996 Nr. 1 300 lei
MERIDIAN
VASLUI - BÂRLAD
INDEPENDENT • IMPARTIAL
Telefoane pentru cititori
31.29.23 • 41.94.94

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

INTERESANT! OPINIA AI DESPRE REVISTA BOOKLOOK

(material primit de la Cornelia Ursu)

Percepția publicului cititor și a criticilor literari despre revista de satiră și umor „Booklook” (editată la Iași sub egida Asociației Literare „PĂSTOREL”) este una extrem de favorabilă, publicația fiind privită ca un reper de rezistență culturală și rafinament. În mediul literar românesc și în comunitățile de epigrafiști, imaginea revistei este definită prin câteva trăsături cheie:

1. Reper al umorului inteligent și de calitate
Cititorii și cronicarii literari apreciază „Booklook” pentru că promovează un umor curat, inteligent și reflexiv, complet delimitat de vulgaritate. În recenziile de specialitate publicate în Armonii Culturale, fiecare număr este văzut ca „o invitație la reflecție și echilibru interior”, unde satira funcționează ca o oglindă fină a societății.

2. Spațiu de consacrare pentru „monștrii sacri” ai epigramei
Publicul fidel asociază revista cu excelența în genul scurt (epigrame, catrene, sonete ironice, proză satirică). Cititorii apreciază faptul că în paginile sale semnează atât clasici ai genului sau nume sonore contemporane (precum George Corbu sau Elis Râpeanu), cât și condeieri talentați din diaspora. Acest mix oferă revistei o autoritate culturală greu de egalat în nișa sa.

3. Deschidere internațională și conectivitate
Deși este o revistă de cenaclu cu rădăcini puternice în spiritul umoristic ieșean (moș-tenit de la Păstorel Teodoreanu sau George Topîrceanu), cititorii din afara țării o apreciază pentru rețeaua sa globală. Revista menține legături strânse și un schimb efervescent de ma-teriale cu comunități culturale și publicații din Israel, SUA, Canada, Germania sau Australia.

4. Respect pentru constanță și continuitate
Într-o perioadă în care revistele tipărite de nișă dispar rapid, publicul laudă rezistența echipei coordonate de scriitorul Mihai Batog-Bujeniță. Faptul că revista a depășit numărul 78 arată o loialitate puternică a publicului abonat și o distribuție eficientă în cercurile de cititori pasionați de literatură satirică.

În concluzie, „Booklook” nu este privită doar ca o simplă revistă de divertisment, ci ca o instituție culturală în miniatură, care demonstrează că răsul înnobilit de cultură rămâne o formă de luciditate socială

Notă pentru Viorica

Franțuoaica noastră de la Florești (am înțeles că are casa părintească pe lângă mănăstirea Florești) dar locuiește în Le Mans, Franța, a realizat în zilele trecute un turneu cultural de mare forță: a lansat la Bârlad 7 cărți, a planuit niște festivaluri, a scris pentru presă, a realizat înțelegeri de viitor.

Viorica lui Cîmpeanu din comuna Al. Vlahuță, Viorelu – cum îi zicem noi și-a sacrificat timp și bani și viață pentru o iluzorie glorie culturală. În ultimele luni a obținut trei premii internaționale: în Republica Moldova, Serbia, Croația.

Rica Laurent s-a mișcat excepțional și iată pentru ce noi o felicităm călduros.

prof. dr. Dumitru V. Marin

Înaltă distincție de stat conferită Procurorului General al Lituaniei

În luna mai a anului curent, Procurorul General al Lituaniei, doamna Nida Grunskienė a primit în Kiev (Ucraina), prin decretul semnat de către președintele Ucrainei Volodimir Zelenski, Ordinul Prințesei Olga, gradul III, o înaltă distincție de stat a Ucrainei.

Această recunoaștere a fost oferită pentru contribuția personală la întărirea cooperării internaționale, sprijinirea suveranității Ucrainei și muncii constante în investigarea crimelor de război. De la începutul invaziei rusești la scară largă, Parchetul lituanian a contribuit activ la eforturile internaționale de a obține dreptate pentru crimele de război comise în Ucraina.

„Am acceptat acest premiu cu o emoție și un respect deosebit, care, în opinia mea, aparține tuturor procurorilor, anchetatorilor și experților lituanieni. Ei lucrează zi de zi pentru a se asigura că fiecare criminal de război primește ce merită. Angajamentul nostru de a-i ajuta pe colegii noștri ucraineni rămâne neclintit – vom căuta dreptatea până la victorie”, a subliniat Procurorul General Nida Grunskienė.

Ordinul Prințesei Olga este o decorație civilă ucraineană înființată în 1997. Este acordată exclusiv femeilor pentru merite personale remarcabile în diferite domenii.

corespondent : Ion Marius Tatomir

sursă foto : Biroul Procurorului General al Lituaniei

CONSILIUL JUDEȚEAN VASLUI

remember ENESCU

MUZEUL "VASILE PĂRVAN" BĂRLAD

PRELUDIUL GLORIEI

– Recital instrumental –

ANTONIA ȘTEFĂNIȚĂ (flaut), EMMA TĂNASE (vioară), MARIA MITROI (pian), AMOS VIZITEU (pian), TUDOR POJOGA (pian și oboi), FABIAN TITEA (vioară), CLEOPATRA MUCHI (pian), MIHAI ROMAN (vioară), ALEXANDRU IUGA (fagot), MATEI CIOBANU (fagot)

La pian: prof. MARIAN PETRICĂ, OLENA AMIRKHAÑOVA, prof.univ.dr. AURELIA SIMION

Profesori îndrumători: EDUARD ENE, DOREL ANDREI, ANEMONA NIAGU FORTU, LAURA SAVA, MARIAN SAVA, LILIANA BOBEICA, prof. univ. dr. GEORGE HARITON

Prezintă: director dr. MIRCEA MAMALAUCA și prof. MIHAELA TOMESCU

În program lucrări de: J.S. Bach, C.M. von Weber, L. van Beethoven, W.A. Mozart, F. Chopin, H. Wieniawski, N. Paganini, Ch. Dancla, G. Rossini, S. Rachmaninov, Vladimir Rotaru, E. Bozza

Concertul va avea loc duminică, 14 iunie 2026, ora 11.00, la Pavilionul Expozițional „Marcel Guguianu“

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

SUB SEMNUL DESTINULUI

(continuare din numărul trecut)

În jurul orei 16 eram deja în drum spre Vârșeț. Mulți dintre scriitorii participanți rămăseseră la Belgrad pentru programul de vizite organizat acolo, astfel că mă îndreptam singură spre orașul în care urma să fiu găzduită. Camera îmi fusese rezervată din timp, însă exista o mică dificultate: nu cunoșteam nici numele hotelului, nici adresa acestuia. Veronica, cu calmul și încrederea care o caracterizau, a considerat că nu era nevoie să mă deranjez pe nimeni cu telefoane și întrebări. În fond, peste doar câteva ore urma să ne reunim cu toții la festivitatea de premiere.

Programul serii se anunța bogat: recitaluri de poezie, vernisajul expoziției de pictură, o masă festivă oferită prin grija Mariane Stratulat, iar la final, un bal menit să prelungească atmosfera de sărbătoare. Cu generozitatea sa firească, Veronica s-a oferit să împartă camera cu mine.

La ora 18 eram deja pregătite, însă nu aveam nici cea mai vagă idee unde urma să se desfășoare festivitatea. După câteva telefoane și lămuriri de ultim moment, am fost conduse, împreună cu alți participanți, la sala evenimentului, aflată, spre surprinderea noastră, la doar câteva minute de locul unde eram cazate.

Când am pășit înăuntru, sala era deja plină. Nu aș putea spune cu exactitate câte persoane se aflau acolo, însă cu siguranță erau mai bine de o sută. În timp ce îmi căutam locul, privirea mi s-a oprit asupra unui chip drag, pe care nu îl mai văzusem de aproape opt ani. Era talentata pictoriță blăjeană Miroslava Karkus, stabilită la Pecica, în județul Arad.

Bucuria revederii a fost imensă. În urmă cu ani, petrecusem câteva zile de neuitat la Pecica, iar atunci ne întâlniserăm aproape zilnic. Miroslava interpretase unul dintre rolurile principale în piesa mea, „Moștenirea”, montată cu sensibilitate și talent de scriitoarea Rodica Popa. Deși timpul își așternuse tăcut anii între noi, am simțit imediat că ceva îi umbrea bucuria.

În cele din urmă, mi-a mărturisit motivul. Sosise prea târziu pentru a se înscrie în competiție. Reușise să expună câteva dintre lucrările sale, însă nu mai putuse participa oficial nici la concursul de pictură, nici la cel de poezie. Atunci am aflat, cu surprindere și încântare, că Blanca, așa cum îmi plăcea să o alint, scria și versuri. Fără să stau pe gânduri, i-am promis că voi încerca să îi ofer posibilitatea de a recita măcar unul dintre poemele sale.

Între timp, sărbătoarea începuse. O atmosferă caldă și luminoasă cuprinsese întreaga sală. Pe chipurile participanților se citea bucuria revederii. Mulți dintre ei se cunoșteau de ani de zile, participaseră împreună la numeroase concursuri și festivaluri și împărtășeau amintiri comune. Eu eram una dintre cele mai noi prezențe. În afara câtorva persoane și a celor patru prieteni întâlniți în cafeneaua din Belgrad, nu cunoșteam aproape pe nimeni.

Și totuși, nu mă simțeam străină. Dincolo de nume și de distanțe, exista acel sentiment profund de apartenență la aceeași familie spirituală, familia oamenilor care iubesc cuvântul scris. Mă bucuram să îi știu aproape, chiar dacă ne despărțeau câteva mese. Important era că eram împreună.

La un moment dat, s-a anunțat că urma să fie dezvăluit numele câștigătorului marelui premiu.

În sală s-a așternut o liniște atât de adâncă, încât părea că însăși respirația celor prezenți se oprise pentru câteva clipe.

Și atunci...

Mi-am auzit numele.

Pentru o clipă, timpul parcă a încremenit. Nu-mi venea să cred. Eu? Marele premiu?

Nici astăzi nu știu cum am ajuns în fața sălii. Nu pentru că emoțiile m-ar copleși ușor, ci pentru că o asemenea onoare depășea cu mult orice așteptare. Am mulțumit organizatorilor, am recitat una dintre poeziile mele și apoi am îndrăznit să le adresez o rugămintă.

Le-am cerut să îmi ofere și Miroslavei Karkus posibilitatea de a recita un poem. Am povestit pe scurt cum ne cunoscuserăm și cât de mult însemnase pentru mine sprijinul și implicarea sa de odinioară.

Răspunsul a venit imediat și cu multă căldură. În fond, în lumea artei mai există încă oameni care înțeleg frumusețea gesturilor făcute din inimă și valoarea solidarității dintre creatori. Seara și-a urmat cursul sub semnul bucuriei. Muzica, dansul, conversațiile și ospățul bogat au transformat evenimentul într-o adevărată sărbătoare a prieteniei și a artei. Pentru mine însă, timpul era limitat. A doua zi trebuia să pornesc la drum încă de la ora șase dimineața.

Ne-am luat rămas-bun de la cei cu care abia legasem noi prietenii și am plecat împreună cu doamna Veronica Simionica Hasnașc, cu soțul și nepotul dumneaei. Am depănat amintiri, am râs și am povestit până târziu în noapte. Somnul a fost scurt, dar dimineața ne-a găsit cu aceeași bună dispoziție.

Pe masă ne așteptau cafeaua și micul dejun, pregătite cu grijă de Veronica. Îmi părea rău că timpul trecuse atât de repede. Era uimitor cum două persoane care se întâlniseră doar de două ori în viață puteau avea sentimentul că se cunosc de o eternitate.

Când a venit momentul despărțirii, lacrimile nu au mai putut fi ascunse.

Taxiul, comandat din timp, mă aștepta deja în fața clădirii. Abia după ce m-am așezat în avion și am rămas singură cu gândurile mele am avut răgazul să derulez în minte filmul ultimelor zile și să conștientizez că tot ceea ce trăisem, de la plecarea din Le Mans și până în acel moment, fusese cât se poate de real.

Mă întorceam acasă purtând cu mine marele trofeu al concursului.

Și totuși, nici nu coborâsem bine din avion, la Paris, că gândurile mele zburau deja spre următoarea aventură literară. Peste numai două săptămâni urma să particip la un nou concurs internațional, de această dată în Spania, la Getafe.

Aveam să merg acolo cu un volum de poezii recent apărut la Editura Timpul, sub îngrijirea președintelui Uniunii Scriitorilor din Iași, domnul Cassian Maria Spiridon. Cartea purta titlul „Pe drumul vieții”.

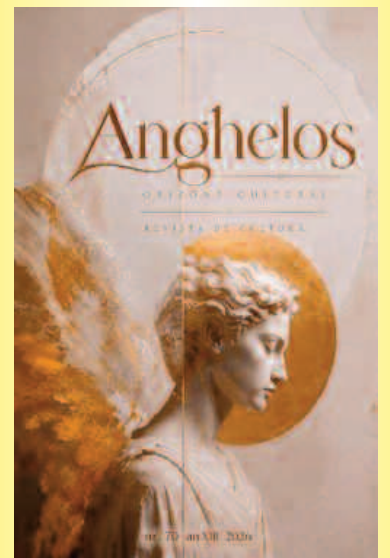
Privind acum în urmă, nu pot să nu cred că acel titlu avea ceva premonitoriu. În fond, întreaga mea existență nu a fost decât un drum presărat cu întâlniri neașteptate, încercări, emoții și mici miracole. Iar destinul continua să îmi deschidă, pas cu pas, noi porți către oameni, locuri și experiențe pe care altădată nici nu aș fi îndrăznit să le visez.

Poate că acesta este, de fapt, adevăratul sens al călătoriei prin viață: să descoperi că fiecare întâlnire are rostul ei, fiecare încercare ascunde o lecție, iar fiecare vis împlinit pregătește începutul unui alt drum.

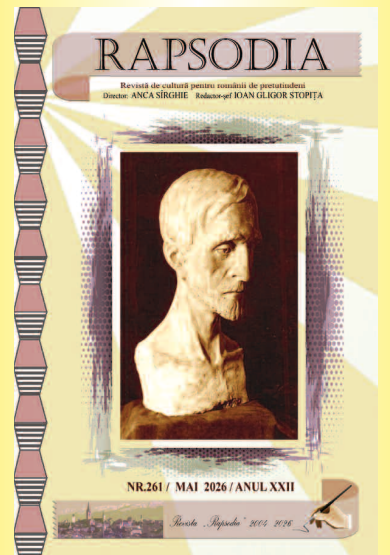
(continuare în numărul următor)
Viorica Cîmpeanu-Laurent

WWW.TVV.RO

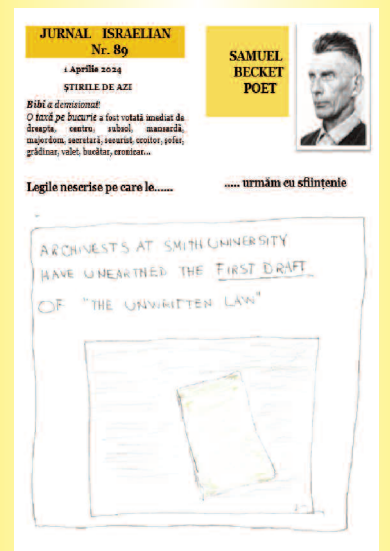
DIN

PUBLICAȚIILE

COLABORATORILOR

Ziarul
Meridianul
oferă
spatiu
publicitar.

INCURSIUNE ÎN LUMEA VIRTUALĂ

Ca să pătrund în lumea virtuală
Îmi prind la piept râvnitul ecuson
De care-i încrustat un electron
Și mă prezint la poarta principală.

Mă ia-n primire un amabil cip,
Ce-i controlat de-o amplă integrală,
Trasându-i ruta sinusoidală,
Neadmițând desigur vreun tertip.

Rămasă dintr-o vreme ancestrală
O curbă ce provine din big-bang
'Mi-arată locul ce-l primesc în rang,
Marcat în punctul zero de pe scală.

Vexat, momesc un neutron sucit,
Ce-a evadat din zona sa centrală,
Și, după-o traiectorie banală,
Era acum destul de plictisit.

Îi temperez dorința sa fatală –
Acea de-a porni spre infinit
Spre a primi statut de erudit –
Și-l dirijează pe-o rută orbitală.

De nicăieri apare-acum o cuantă,
Lansată de pe bolta siderală
Pe-o traiectorie fundamentală
Trasată din eroare de-o savantă.

Drapat în ceața sa transcendentală,
Mă ia-n primire-acum un monitor,
Un pretendent la rolul creator
De visuri și iluzii-n strai de gală.

Iar eu mă simt închis în cel program,
Gândit de-o entitate genială,
Ascunsă-n conspirația globală,
Țintind să modeleze-un nou Adam.

Nu-i însă nici o Evă, zona-i goală,
Și nu mă simt deloc în Paradis
C-un cation – cel negativ! – trimis
Al unui șarpe care se răscoală.

În schimb apare – pe un post de Miss! –
O zână deghizată în spirală,
Trasată pe iluzia finală,
Ce nu admite, nicidecum, vreun bis.

Cum lumea asta-i prea paradoxală,
Mă simt lovit în marele-mi orgoliu;
Vreau să m-alint în vechiul meu fotoliu,
Întors fiind la viața mea reală.

De-aceea contactez o imprimantă
3D – ce, printr-o fentă temporală,
Driblează evidența spațială
Și mă trimite-acasă-n chip de... poantă!

Eugen Deutsch

Un zâmbet cu Nicolae Viziteu

Epigrame

Panseuri
cu Nicolae Viziteu

- Justiție? Locul unde rufele se spală în familie...orbește.
- Un deștept care pentru completarea cunoștințelor întrebă elevii - proful.
- Locul unde ochiul trage precum cățelul la țâța vacii - sutien.
- Am căzut în patima beției mai bine decât alții în cea a prostiei, conchide Neve.
- Soția cu mult tac și bravură la dat la brazdă, dar el a luat-o...pe arătură.
- Nu pune ceasul să-l trezească de teamă să nu-i sune...de veci.
- Duelul cu săbii și pistoale e interzis în favoarea celui verbal.
- La masa lui Brâncuși nu e mult zgomot pentru nimic, ci...tăcere.
- Ce folos că e dac pur sânge dacă măgarul de el...e catâr?
- Bețivul conchise: pentru că țara e în haos și declin de necaz mă redresez...cu vin.
- Duduia și-a pus pe deget un inel să nu fie goală ca...fotomodel.
- Bărbații fac de multe ori sex pe lună? Sic! Femeilor le place...în pat.
- Minciună deține supremația, dar în față adevărului, jos pălăria.
- Te înalți în ochii amantei când ești mititel, dacă ești tare...în portofel.
- Omul leneș e unul mult umblat, din pat...în pat.
- Mulțimea defectelor și infimele calități l-au propulsat sus...șef.

- Laboratorul din care omul s-a auto-alungat
- Natura.
- Cărțile citite te îmbogățesc, cele jucate... te sărăcesc.
- Clovnul toată viața a fost umorului fidel, că l-a făcut de râs.
- Culmea luminatului: să avem lumina democrației și să trăim în întuneric.
- Locul unde boii o fac pe taurii - corida.
- Ca să nu se simtă singur stă în față oglinzii...anonimul.
- Un om deștept doarme fără a folosi cartea drept...somniafer.
- Culmea hazului: după un banc spus de șef, să se rătăcească cu aprobarea acestuia.
- După ani de căsnicie, dacă știi că soția ta minte, nu o întreba dacă te-a iubit, că nu-și aduce aminte.
- Datornicul măgar înapoiază banii... la Paștele cailor.
- Dacă între ei nu s-ar fi mâncat, nu ar fi dispărut...canibalii.(Atenție oameni).

IAR S-A AȘTERNUT

Iar s-a așternut pe stradă
Feciorelnică zăpadă...
Iar vor trece pași greoi
Prefăcând-o în noroi...

Marcel Breslașu

OMUL DE ZĂPADĂ

Îl cunoaște toată țara:
Crai vestit din fulgi de nea;
Cum apare primăvara,
Se topește după ea.

Mircea Ionescu-Quintus

OMUL DE ZĂPADĂ

Tainic pe-o alee, străjuit de lună,
Mi-a ieșit în cale și-a ținut să-mi spună:
Eu sunt, doamnă, omul, ia aminte bine,
Care se topește, încă, după tine!

Otilia Morțun

VECIN VREDNIC

Își curăță, harnic, ograda,
Când ninge în iarnă din greu,
Punându-și grămadă zăpada
În fața garajului meu.

Petru Ioan Gârda

IARNA PE ULIȚĂ

S-a așternut din plin zăpadă
Și frigul intră pân' la oase,
Căci iarna s-a ivit pe stradă...
(Pesemne c-a scăpat din case).

Nicolae Bunduri

DESPRIMĂVĂRARE

Stau privind în urbe strada,
Toți edilii-n cumpănire,
Căci topindu-se zăpada,
Nu mai au acoperire.

Ion Sava Costin

FEERICĂ

Cerurile s-au deschis,
Blând, zăpada se așterne,
Semn că sus, în Paradis,
Îngerii se bat cu perne!

Valentin David

FEMEILOR

De când îi știu iubirii mersul,
V-am scris poeme de amor,
V-am dat și rima mea și versul,
Ba, chiar și dreptul de-autor!

Mircea Ionescu-Quintus

ISTORICUL CULTULUI EROILOR**(continuare din numărul trecut)**

În timp ce trompetul suna semnalul „Pentru Onor”, în toată țara, pentru două minute s-a oprit orice activitate. Clopotele bisericilor, sirenele fabricilor și locomotivelor au transmis semnalele pentru reculegere și liniște de la un capăt la altul al țării.

Oficialitățile și-au luat rămas bun de la Erou, mulți plângând. Emoția maximă a fost produsă de o văduvă și trei orfane de război care, jelindu-l pe Marele Erou își jeleau mortul lor. În încheiere, sfârșitul expunerii primului-ministru, Ion I. C. Brătianu: „/.../ Prin opera ta se încunună virtutea națională de pretutindeni și din totdeauna. De lângă tine se desprind în lungul șir al vremurilor păstorii și plugarii, sfetnicii și vitejii, voievozii și regii, femeii și bărbații, cei care au restituit, cei care au muncit, cei care au luptat, toți câți au pierit cu statornicie sau au biruit cu jertfă, pentru a păstra ființa neamului românesc și a-i asigura întregi destinele lui”.

Conform legii adoptate, în fiecare județ din România s-au înființat Comitete județene ale Societății „Cultul Eroilor”.

În virtutea legilor adoptate, în perioada interbelică, Societatea „Cultul Eroilor” a adunat în mausolee, cimitirele definitive ale eroilor și cimitire civile, osemintele a 200.000 de eroi români și militari străini, care se aflau în morminte izolate sau grupuri de morminte răzlețe; a repatriat din și în străinătate rămășițele a peste 1.500 eroi, pe baza convențiilor stabilite; a construit 106 cimitire militare definitive și 13 mausolee; s-au asimilat mormintele de război și cele ale ostașilor și civililor căzuți în timp de pace în luptele pentru apărarea granițelor, a ordinii publice și a siguranței naționale.

La data de 27 iulie 1940 a fost adoptată Legea Regimului Mormintelor și Operelor Comemorative de Război. La ceastă dată, Societatea „Cultul Eroilor” și-a schimbat denumirea, în Așezământul Național „Regina Maria” pentru Cultul Eroilor (la doi ani după trecerea la viața veșnică a Reginei Maria/18 iulie 1938, în Castelul Pelicor de la Sinaia). Noul organ de conducere a desfășurat activități organizatorice și educative, sub patronajul Patriarhiei Bisericii Ortodoxe Române și a Ministerului Apărării Naționale, până la data de 29 mai 1948, când a fost desființat prin Decretul nr.48/1948 a Marii Adunări Naționale, al Republicii Populare Române.

Majestatea Sa Regina Maria ne-a lăsat următoarele viersuri, devenite nemuritoare: Nu vărsați lacrimi pe mormântul eroilor, /Ci mai curând slăviți-i prin cântece, /Așa, ca faima lor să rămână un ecou, /Prin legenda veacurilor!

În perioada 1949-1975, activitatea de îngrijire a monumentelor și cimitirelor eroilor și de omagiere a eroilor s-a desfășurat de către Ministerul Apărării Naționale, administrațiile locale, cadre didactice din școli și preoți din cadrul parohiilor bisericilor.

Prin Decretul Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România nr. 117, din 1975, cu privire la regimul operelor comemorative de război și a cimitirelor eroilor, eroii patriei au fost omagiați până în anul 1995, în fiecare an la data de 9 mai (Ziua independenței de stat a României și Ziua victoriei împotriva fascismului).

În anul 1990, Ministerul Apărării Naționale a aprobat inițiativa unui grup de cadre militare active pentru a înființa Secția pentru valorificarea tradițiilor militare și a patrimoniului istoric-militar național. La data de 19 noiembrie 1991, cadrelor active s-au alăturat un grup de ofițeri în rezervă și retragere, împreună înființând „Comitetul Național pentru Restaurarea și Îngrijirea Monumentelor și Cimitirelor Eroilor”, care a primit personalitate juridică prin Hotărârea Judecătorei Sectorului 1 București, nr. 664, din data de 19 noiembrie 1991.

De la înființare, Comitetul Național pentru Restaurarea și Îngrijirea Monumentelor și Cimitirelor Eroilor, a preluat obiectivele și activitățile fostului Așezământ Național „Regina Maria” pentru Cultul Eroilor. Comitetul a funcționat sub patronajul Ministerului Apărării Naționale și al Patriarhiei Bisericii Ortodoxe Române. În toate județele țării s-au înființat comitete județene, municipale, orașenești, comunale și sătești.

Răspunzând propunerii Preafericitului Părinte Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, la data de 30 mai 1995, prin Legea nr. 48, Parlamentul României a proclamat sărbătorirea Zilei Eroilor, în ziua care se sărbătorește Înălțarea Domnului Iisus Hristos la Ceruri, revenindu-se la tradiția făurită în perioada interbelică.

Cu prilejul celei de a treia Conferințe Naționale a „Comitetului Național pentru Restaurarea și Îngrijirea Monumentelor și Cimitirelor Eroilor”, în ziua de 28 noiembrie 1997 s-a hotărât schimbarea denumirii C. N. R. Î. M. C. E. în Asociația Națională „Cultul Eroilor”. De asemenea, s-a hotărât reluarea tradiției interbelice, de editare a Revistei „România Eroică”, care a devenit organul de presă al Asociației Naționale „Cultul Eroilor”.

(continuare în numărul viitor)
col. (ret.) Constantin CHIPER

„Țară pentru bătrâni nu există”**(continuare din numărul trecut)**

De ce s-ar respecta, în cazul bătrânilor, legea pensiilor? E pensie mare 3000 ro., crede Bolojean d'Arc. Și-i gata să mai taie din ea, înainte de a măsura, cum ar face un croitor bun. Nu-i hotărât să tot taie, ci e determinat. Iar populația achiesează (consimte, adică) la programul de tăiere, prea răbdătoare și prea tolerantă cu îmbuibăți ca Atana...Anasta..., cum îi zice, care a descoperit „șpaga de supraviețuire”.

De ce ne-am plânge? Avem oportunități, nu prilejuri. Ca să nu mai avem speranță, ci expectare, președintele Nicușor, cu mintea-n vacanța mare, vede, chicotind, traiul cotidian en rose. Ca să avem vibe bun, spunem mentenanță, nu întreținere, când mor sugarii în spitale (șapte numai la Iași, iar Rafila dă vina pe aparținători). Copiii români se nasc în diaspora mai mulți decât în România. „Aviam”, pronunță doljenește premierul, și nu mai avem. Vom „avia”, dar când? La Sfântu Ilie Așteaptă? Să zică odată avem, nu „aviam”, că în curând nu vom mai avea nimic.

După Nietzsche, cu Dumnezeu a murit!, a venit, la mijloc de secol XIX, Marshall McLuhan cu „Timpul s-a sfârșit, spațiul a dispărut”. Numai că debarasarea de sacru înseamnă debarasarea de sine. Dostoievski: „Doar prin credința în nemurire își află Omul rostul lui pe Pământ.” Iar de frică scapi și devii invincibil atunci când nu te mai temi de moarte.

De la sfârșit de 1989, când am crezut că am sfârșit cu toate neajunsurile, s-au pornit neajunsurile culturii. Semn rău: readucerea în prim plan a negativistului M.Ilovici, cu cărțulia Arderea bătrânilor, urmat de CTP, gata să dea foc poemelor lui Nichita Stănescu.

Ura între generații, în manieră proletcultistă, a atins cote mari. În perioada stalinistă, au fost aleși cei mai aspri și mai înguști la minte agitatori. Au revenit? Întreb. În Ministerul Învățământului, cu siguranță, de vreme ce nu încap în manualul de română niciun poem religios. Măcar Colind-ul lui Bartolomeu Anania: „Peste-ntreg Ardealul/ Se deschide cerul// Și din el coboară Precista bătrână/ Cu Christos de mână.” Ce să caute un naționalist în manual? Și cât s-a luptat cu modestul bust al lui Goga, din dealul Copoului, o conia useristă, care se descălța în Parlament, ca protest. Oare conia descălțată știa ce mahnit a fost Octavian Goga când Parlamentul de la Budapesta adoptase, în 1907, Legea Apponyi în Educație (copiii români obligați să învețe în maghiară și s-o vorbească și-n recreații)? Oare noul ministru al Culturii, Andras Istvan Demeter, o fi protestat când a cerut fonduri și a primit de șizeci de ori mai puțin? L-o fi convins premierul că trebuie tăiate anvelopele, la 100 de zile de austeritate? Dar cum să înaintezi fără anvelope? De vorbit (în octombrie, la TVR Info) a vorbit numai despre scenă și s-a crezut pe scenă. Cică folosește „romgleza actuală”. Ce-ar fi să vorbească românește fără dezacorduri ca „prioritățile a tuturor”?

Cât despre scriitori, nu actori, o, cei bătrâni sunt eliminați din istorii literare și din liste canonice. Trebuie făcută o groapă, nu-i așa?, ca să poți ridica o movilă pe care să te cațeri. Le-a spus-o repetat și Virgil Diaconu, și Ion Simuț, pe bună dreptate, că-i prea devreme pentru astfel de liste, să mai aștepte. Christian W. Schenk denumește ce se întâmplă în cultură Tragi-comedia românească.

Bătrânii ăștia, zic progresiștii, nu pot pune trecutul în paranteze. Să-i tragem pe dreapta, că-s compromiși de naționalism. A ajuns factor de risc să scrii despre Vintilă Horia, despre Gyr și Crainic, despre Mircea Vulcănescu, despre Vasile Militaru și Andrei Ciurunga, despre Vladimir Streinu și Ernest Bernea, trecuți prin abatoarele Aiud, Jilava, Pitești, Sighet, Râmnicu Sărat.

Cea mai bună definiție a dat-o Petre Țuțea: „A fi naționalist este o vocație. Naționalistul nu-și dă viața pentru Neam, ci și-o dedică! În totalitate și-n tot ce face.” A fost batjocorit în fel și chip. Iar Geo Bogza a fost ironizat când a dus garoafe la statuia lui Eminescu din fața Ateneului: „Io-te la bătrânul ăsta cum târâie coroana la mort!”

Mai nou, a revenit și amenințarea socialistă, pe care am mai trăit-o:

„Tăceți, că vin rușii!” Știați că mai există Cartierul 23 August în București? Avem un must to do, ba chiar avem must-uri, dar obligatoriu este să nu tăcem. Aș încheia, însă, citând dintr-una din cele mai bune pagini de literatură mare, scrisă de Hemingway, Bătrânul și marea:

„Se așezaseră pe o terasă unde mulți dintre pescari îl luară la picior pe bătrân, dar el nu se supără. Alții, dintre pescarii mai vârstnici, se uită la el și se întristară.”

Bătrânul Santiago nu mai visa furtuni, nici întâmplări extraordinare, nici femei, nici pe soția lui care murise.

„Nu mai visa decât lei care se jucau pe plajă ca pisicile tinere în amurg.”

Și atunci, aflat la capăt de drum, bătrânul prinde peștele cel mare.

Dați-mi un răspuns, nu un feed back pozitiv, dacă am dreptate.

Magda Ursache

Lansare de carte și spectacol

În foaierea Teatrului V I Popa din Bârlad, sâmbătă, 6-06-2026, cu începere de la ora 11 a avut loc lansarea simultană a șapte volume de literatură, urmată seara, la ora 18 de un spectacol omagial, scris și interpretat de autoare, pe scena teatrului din Bârlad.

Acest eveniment ne-a prilejuit deconectarea de la vicisitudinile vieții cotidiene și evadarea în lumea fascinantă a artelor. Am participat ca spectator la o manifestare culturală de excepție, franco-română.

Protagonista, eroina noastră, Viorica Laurent Câmpeanu, autoare a peste șapte cărți, poetă, pianistă și actriță ne-a oferit un spectacol de zile mari pintr-o manifestare culturală dinamică, o explozie de talent și energie.

Artista este născută în satul Florești, jud Vaslui, o zonă deosebit de frumoasă, cu o încărcătură spirituală intensă datorită Mănăstirii Florești, ce face cunoscută această zonă pitorească iubitorilor de lăcașuri de rugăciune și de liniște. Scriitoarea este cetățean și al municipiului Bârlad dar și al Franței unde a locuit mulți ani.

Înotând prin marea învolburată a vieții de emigrant, în căutarea unui trai mai bun, în momentele grele, departe cei apropiați, de țară, de locurile natale, scriitoarea a înțeles, că singurul care poate rezolva cele mai cumplite situații din viața omului este doar Dumnezeu, acel care i-a dat și talentul de a crea, a-și găsi alinarea și odihna în scris, ca mod de vindecare a durerilor de multe feluri, mai ales a celor sufletești. Și astfel s-au născut poezii, proză, teatru, personaje, zeci de pagini ce s-au transformat în cărți pe care le oferă spre lectură cititorilor săi din locurile natale și acum din Bârlad.

Pentru scriitoarea Viorica Laurent scrisul a fost și este un drum al regăsirii de sine, un drum spre un acasă dorit și visat în toți anii de străinătate. O cale tainică pe care inima se întoarce spre sine însuși, iar dincolo de cuvinte se ascund tăceri, care dor și lumini care vindecă. A primit iubirea ca pe un destin, nu ca pe o alegere, care vine, arde și renaște, ca pe un foc ce mistuie, nu știe să se stingă, iar dorul de țară, de cei apropiați o subjugă. Evadează în scris, iar suferința se transformă în artă.

Poezia scrisă de doamna Viorica Laurent poate fi socotită o formă de iubire, cea mai pură formă de dragoste (agape), ce nu moare niciodată („Imnul iubirii”, sau Epistola întâia către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel (capitolul 13).

Dumnezeu, în care a crezut mereu și crede, în care și-a pus nădejdea întreaga sa viață, i-a dat așa cum ne da tuturor la naștere un talant pe care l-a înmulțit frumos - harul poeziei, arta de a mânui cuvintele, de a scrie cărți.

În intervenția sa, poetul Casian Maria Spiridon, președintele Filialei Iași a Uniunii Scriitorilor din România, dar și domnul prof. dr. Dumitru V Marin, președintele Filialei Vaslui a UZPR, directorul ziarului Meridianul și al revistei Meridianul Cultural Românesc, au scos în evidență faptul, că asistăm la un eveniment cultural deosebit și inedit iar protagonista este o scriitoare ce are o opera demnă de toată atenția.

Despre autoare și opera sa au mai vorbit- domnul Tandafir Sîmpetru Președintele UMP-WUP-România care a spus, că: *Prin întreaga sa activitate artistică și culturală, Viorica Câmpeanu Laurent a demonstrat că talentul autentic nu cunoaște granițe și că sufletul românesc poate străluci ori-*

unde în lume.

Viața sa este ea însăși o poveste despre luptă, sacrificiu și izbândă. Plecată în Franța, departe de locurile natale, Viorica Câmpeanu Laurent nu și-a uitat niciodată rădăcinile. Dimpotrivă, și-a purtat țara în suflet și în cuvânt, reușind să arate că românii adevărați pot cuceri respectul lumii prin inteligență, muncă, sensibilitate și credință în valorile lor.

Redactorul revistei României de pretutindeni Ana-tol Simionică din Republica Moldova, poeta Doina Guriță membră a Uniunii Scriitorilor din Iași și alți oaspeți veniți special din țară și străinătate pentru a fi alături de autoare la acest eveniment cultural de excepție, au avut intervenții scurte dar pline de substanță, cuvinte de apreciere și laude la adresa autoarei și a operei sale.

Dinamic, plin de energia unui jurnalist fără vârstă, omul de cultură, vasluianul prof. dr. Dumitru V Marin scriitor și om de presă a salutat scriitorii din sală - pe Viorica Șerban din Iași, prozatoare de mare talent, pe Dorina Stoica, poetă cu har, cunoscută și recunoscută în țară și în diaspora românească, ambele membre ale Uniunii Scriitorilor din România, pe doamna Doina Secăreanu directoarea Televiziunii locale Media TV, colegii din presa locală și pe toți bârlădenii iubitori de cultură prezenți la acest important eveniment cultural. A onorat cu prezența la eveniment domnul Marcel Anghel, directorul Teatrului din Bârlad care a și susținut un recital din lirica doamnei Viorica, personajul principal al festivalului literar.

Lansarea a continuat cu un răgaz de socializare la o cafea și niste gustări, după care la Restaurantul Moldova invitații doamnei artiste au servit masa. Bucătăria românească și ospitalitatea moldovenilor au avut parte de aprecieri la superlativ.

După orele 18 am asistat la un spectacol, pe scena teatrului, scris și interpretat de autoare și Serge Mascario într-un duet savuros! După fiecare scenetă cortina a rămas netrasă, fiind recitate poezii din volumele protagonistei spectacolului iar la chitară o tânără, componentă a grupului folk Dacii Liberi, coordonat de prof. Pleșu Corneliu Constantin a cântat acompaniată de chitara sa compoziții proprii.

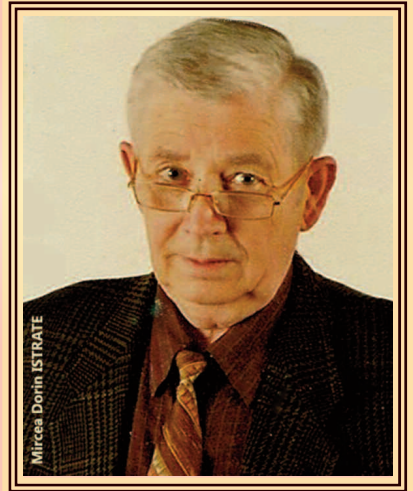
Apogeul evenimentului a fost atins la finalul spectacolului când autoarea a primit aplauze, flori, îmbrățișări, s-au făcut poze, filmări, s-au adresat mulțumiri și felicitări pentru o zi minunată, de neuitat încununată de succes răsunător cu emoții și prietenii. A fost o zi în care suflete au vibrat pe frecvențe înalte, dovadă a faptului că fără artă viața poate fi trăită, dar nu se merită!

Ionel Dorin, membru UZPR

CU POEZIE

COLȚUL

Mircea Dorin Istrate

Vechile bisericuțe

Azi, prin vechi hrisoave, ochii cată începuturi,
La strămoșii noștri care, viețuit-au aste luturi,
Prin aceea străvechime, când s-a pus întâia piatră
Undeva, ce-a fost apoie, la străbunii noștri, vatră.

Și ca orice așezare, aibă semn de biruință,
Moșii noștri ridicară mici locașuri de credință,
Ce să țină-n ocrotire, locul cela sub ceresc
Și pe oamenii din dânsul, în sălaș, dumnezeiesc.

Mai apoi, un om pictat-a, chip de îngeri și de sfinți,
Îndumnezeind altarul și pereții scorjiți,
La biserici unde timpul de acum li-i uitat,
De cât vremuri umblătoare, pe aici s-au preumblat.

Strana au mâncat-au carii, iar altarul cu icoane
Afumat îmi e de-acuma de cea smirnă care doarme,
În cădelnița uitării, când spre ceruri mi se suie,
Firul ei, în vârtegușuri, ce miroase a tămâie.

Astăzi, ele-s monumente de credință născătoare,
De cea rugă și iertare, ce se vrea izvăbitoare,
De iubire și virtute ce ne ține în putere,
Care pentru noi îmi este, mult dorită, cea avere.

*

Când vom umple ca odată, fața sfințelor altare
De mulțime păcătoasă doritoare de-ndreptare,
Fi-va iarăși începutul de schimbare-a acestei lumi,
Cu o alta unde fi-vom, toți mai omenoși și buni.

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

anunț-reclama

WWW.TVV.RO

ADOPTAȚI RESPONSABIL!

Asociația Șerby Rescue & Adopt tel: 0742 754 156

Adoptă un suflet

tel: 0742 754 156

AICI,
CINEMA
ATENEURooftop
silent
CinemaSummer
Feelings16
iunie
21:00
La vita è bella
regia Roberto Benigni
Ap12
COMEDIEPreț bilet
30leibilete pe
cinemaiasi.ro
și la casieria AteneuluiAICI,
CINEMA
ATENEURooftop
silent
CinemaPROGRAMUL LUNII
IUNIEPreț bilet
30leibilete pe
cinemaiasi.ro
și la casieria Ateneului16
iunie
21:00
La vita è bella
regia Roberto Benigni
Ap12
COMEDIE20
iunie
21:00
Dirty Dancing
regia Emile Ardolino
Ap12
ROMANTIC25
iunie
21:00
Mamma Mia!
regia Phyllida Lloyd
AG
COMEDIE30
iunie
21:00
Moulin Rouge
regia John Huston
Ap12
DRAMA18
iunie
21:00
Scarface
regia Brian De Palma
AG
DRAMA23
iunie
21:00
Grease
regia Randal Kleiser
Ap12
COMEDIE27
iunie
21:00
Pulp Fiction
regia Quentin Tarantino
NIS
DRAMAATENEUL
NATIONALEUROPEAN
CINEMAOferim spre închiriere 2 camere, baie bucătărie la
casă.

Vaslui, zona centrală.

Preț avantajos

telefon 0744.231380

ANUNȚ

Vând magazin mixt care are și condiții de locuit ca o casă,
în Bârlad, strada Cronicar I. Neculce, 19 bis, în spate la spitalul TBC.
PREȚ 50.000 euro/TELEFON: 0746.070.105

ANUNȚ

Vând 2 case cu teren împrejur,
de 4 ha, cu vie, livadă, izvor de apă,
bazin fibră sticlă 5 tone pentru grădina
zarzavat, acces la DJ Podu Turcului-
Tecuci. Din teren, 6400 mp este intravi-
lan și 0,5 ha lizieră de salcâm.
Preț 60.000 euro
TELEFON: 0746.070.105Închiriez hală și garaj
Relații puteți obtine la
telefon 0744.231380Vă reamintim:
Ziarul Meridianul
asigura
spațiul publicitar
celor interesați.

Săptămânal editat de grupul de presă CVINTET TE-RA Vaslui

Str. Frunzelor nr.2 Vaslui. Cod 730158 – Tel. 0235.361.236

Televiziunea Vaslui on-line
Tel. 0235.361.236

e-mail: secretcvint@yahoo.com

Director general: prof. dr. Dumitru V. MARIN-0744.231.380 (e-mail: marintvv@gmail.com)

Redactor Șef: Dumitru Marin
Tehnoredactare: Elena Bîrlădianu
Secretar de redacție: Dorin Ionel
Conducerea ziarului nu-și asumă
răspunderea pentru articolele semnate de
redactori.Redacția Huși: David Petru - 0755 077.553
Redacția București - Doinița Pintilie (Trocinescu)Tipărit la
TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.
IasiAbonamentele se pot face la sediile
redacțiilor din Vaslui și BârladANUNȚ
Ziarul Meridianul
angajează redactor
Relații la tel. 0744231380

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Gospodarul Corobuță de la Lungani

În plină zi m-am abătut pe la primăria din Lungani după mai bine de un an. Drept care Virgil Corobuță m-a primit ca pe un vechi prieten. Trebuie să menționez că atât relațiile prietenești cât și colaborarea dintre ziar și primărie au fost și sper să rămână la cele mai înalte cote. Ce-am văzut până să intru în cabinetul primarului: curtea primăriei aranjată, betonată, cu multe autoturisme în spații trasate, semn că atât funcționarii primăriei cât și oamenii veniți cu diverse probleme sunt de la bun început primiți în condiții civilizate. De mai bine de jumătate de an tot aparatul primăriei s-a mutat în sediul nou, acum mult mai bine organizat și evident martor al unei civilizații adevărate. M-am oprit deci la primul etaj unde primarul stătea de vorbă cu două persoane drept care m-am retras să vizitez pe d-na contabilă Benza și alți funcționari și să văd plusul de digitalizare de aici.

Ce-am mai observat: ușa primarului este deschisă și intră cine vrea, de fapt cine are nevoie uneori fără să mai bată la ușă.

Domnul Virgil, căci se poartă ca un domn, m-a îmbiat la o cafea fără prea multe comentarii.

Discuția lungă a însemnat :

- Consemnarea unor rezultate de excepție în istoria comunei
- Plângerea primarului că nu-i mai ajung fondurile repartizate anul acesta.
- Continuarea existenței problemelor sociale din anii trecuți în sensul că sărăcirea romilor din localitate continuă
- Deși natalitatea este pozitivă, deci numărul locuitorilor comunei crește se înregistrează plecarea în străinătate după muncă și bunăstare

- Domnule primar, care este problema nr. 1 pe agenda dumneavoastră, încerc eu să-l provoc ca reporter ce sunt.

- Domnule profesor, bine ați venit, mă bucur foarte mult pentru că totdeauna ne-ați fost de ajutor. Vă spun de la bun început că am fost mândru că am cunoscut o personalitate ca dumneavoastră.

Am mai multe probleme de rezolvat inclusiv astăzi și anume certurile dintre crescătorii de oi de pe pășunea comunei, câteva probleme la noile școli și mă zbat să asigur cofinanțarea noilor proiecte.

- Dar câte școli noi aveți, domnilor?

- Trei. Și vom mai construi și altele. Avem reabilitare la Goești, de transformat clădirea veche (fostul conac boieresc) într-un muzeu, așa cum am plănuțit.

- Văd intră și ies oameni pentru semnături, pentru întrebări.

- Astăzi este mai liniște dar sunt zile în care nu fac față la câte solicitări sunt. Am noroc de un aparat al primăriei foarte competent și foarte profesionist.

- L-am văzut pe viceprimar. Vă înțelegeți bine?

Noua primărie a comunei Lungani

Școala generală din sat Crucea, comuna Lungani

- Foarte bine, e un om muncitor.

- Să trag o concluzie că vă sprijină întregul aparat al primăriei? Așa cred.

Am văzut că ai mâinile bătătorite, chiar foarte bătătorite, semne de bun gospodar.

- Îmi fac treaba la primărie uneori stând peste program dar am și eu acasă de muncă și atât dimineața cât și după program îngrijesc animale, cosesc, merg pe tractor sau fac orice altă muncă necesară la țară.

- Perspective de viitor?

- Desigur. Avem noi proiecte deja în derulare, încercăm să asigurăm condiții pentru un învățământ de calitate, să îmbunătățim asistența sanitară și, atât cât e posibil, să-i ajutăm pe asistații social.

Credeți că s-ar fi putut realiza atâtea lucruri pe care le vedeți fără atâta muncă?

L-am stărnit la vorbă pe primar dispus să ne vorbească despre proiecte, speranțe, locuitori și visuri. Întrucât intenționăm să mai poposim la Lungani vom fi bucușori să mai consemnăm și alte rezultate.

Cu un primar așa de gospodar e întotdeauna o plăcere să stai de vorbă.

prof. dr. Dumitru V. Marin